

НАРОДІ ПАРТІЯ—ЄДИНІ

ТОРЖЕСТВО СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ДЕМОКРАТІЇ

16 червня 1974 року. Рінок Москви. Святково одягнені люди йдуть на виборчі дільниці, щоб виконати високі громадянський обов'язок — проголосувати за кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР.

У промові на передвиборних зборах виборців Бауманського виборчого округу столиці Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв високо оцінив трудову активність москвичів, які впевнено розв'язують одне з завдань, поставлених XXIV з'їздом КПРС, — перетворити столицю в зразкове комуністичне місто. Трудящі Москви — в авангарді всенародного соціалістичного змагання за

дострокове виконання завдань п'ятирічки.

Москвичі пишуться тим, що своєю згодою балотуватися в депутати Верховної Ради СРСР у столиці дали керівники Комуністичної партії і Радянської держави товариші Л. І. Брежнєв, М. В. Підгорний, О. М. Косигін, А. А. Гречко, В. В. Гришин.

На виборчих бюлетенях імена тих, чия громадська і трудова діяльність стала зразком для мільйонів радянських людей. Серед них — відомий будівельник Герой Соціалістичної Праці М. А. Злобін, ушляхетлена ткаля Герой Соці-

алістичної Праці М. С. Іванникова, дитячий лікар Л. С. Богатирьова, педагог Є. А. Щектєва, президент Академії наук СРСР М. В. Келдиш та інші.

Для виборців Бауманського округу нинішнє свято особливе. По цьому округу в депутати Верховної Ради СРСР балотувався Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв.

Дільниця № 46. Вона розташована поруч з заводом автотракторної електрорапаратури № 2, колектив якого першим у (Закінчення на 2-й стор.).

ГОЛОС МОЛОДИХ КІРОВОГРАДЦІВ — ОДНОСТАЙНИЙ

ТІЛЬКИ почало світати — до виборчих дільниць поспішили виборці. Агітпункти було чути і видно здалеку. Прикрашені прапорами, з розпахнутими дверима, вони вилюпували пісні, музику, підкреслюючи свою гостинність і урочистість.

В агітпункт виборчої дільниці № 119/331, що розмістився в обласному Будинку вчителя, почали приходити виборці задво до початку голосування. А як тільки настала шоста година, голова виборчої комісії Іларіон Панасович Присяжний урочисто сповістив:

— Голосування дозволяється.

Одними з перших до столу підходять два юнаки.

— Ми сьогодні голосуємо вперше, — схвильовано говорить один з них.

Наймолодші виборці — учні Кіровоградського медичного училища — Анатолій Мартинюк та Анатолій Ткаченко, мабуть, і не підозрювали, що враз стануть в центрі уваги всіх присутніх. Хлопцям урочисто вручаються бюлетні.

Секретар бюро парторганізації обласно, яка обслуговує виборчу дільницю, І. Я. Разін підходить з ними до виборчої урни.

— У вашому житті сьогодні велика подія, — сказав він. — Ви впер-

ше віддасте свій голос за кращих з кращих блоку комуністів і безпартійних, якого народ представляє у найвищий орган нашої влади — Верховну Раду СРСР. Дозвольте привітати вас з цим святом і побажати бути гідними високого звання виборця.

Юнакам вручаються букети квітів.

Вони з хвилюванням опускають бюлетні в урну.

За ними до виборчих урн підходять ветерани праці, передові виробничники, молоді кіровоградці.

На десяту годину ранку тут проголосувала більша половина виборців...

Г. ІВАНЧЕНКО.

На фото: І. Я. РАЗІН поздоровляє А. МАРТИНЮКА та А. ТКАЧЕНКА з урочистою подією в їхньому житті.

Фото В. КОВПАКА.

м. Кіровоград.

ні. Провели глибоку оранку, внесли достатню кількість органічних і мінеральних добрив, організовано провели сіббу. І хоч весна не радувала, рослини розвивалися повільно, та завдячуючи вчасному проведенню доскодового борошування, а зараз — міжрядному обробітку з одночасним внесенням мінеральних добрив, вони пішли у ріст. Густота радує. По 37—40 тисяч на гектарі. Стільки ж рослини намагаємось зберегти до початку збирання врожаю. Зараз закінчуємо підготовку комбайнів до жнив. Розраховуємо зібрати з кожного гектара по 50 центнерів зерна на круг.

Б. КОЛІСНИК, комсомолец, депутат обласної Ради депутатів трудящих, тракторист тракторної бригади № 4 колгоспу імені Петровського Олександрійського району.

колективу зобов'язалися провести весь комплекс робіт по догляду і збиранню качанів у стрілі строки і на високому агротехнічному рівні, перевиконати план виробництва зерна кукурудзи.

А. ЛУБЕНЕЦЬ, бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району.

УРОЖАЙ 74 ОБГОВОРЮЄМО ЛИСТ КУКУРУДЗОВОДІВ ЗА ЩЕДРИЙ ГЕКТАР

Чимало праці ми вклали, доглядаючи качанисту. Не жаліли ані сил, ані часу. Вклали в роботу, як кажуть, душу. Коли щедрішими стають серця хлібодарів, тоді багатішою стає земля. Так казав колись мій батько. Прості і мудрі ці слова. Бо земля чутлива до теплих рук і гарячих людських сердець. Цю думку підтримують і мої товариші. Ознайомившись із листом механізаторів Кіровоградської, Одеської і Черкаської областей до всіх кукурудзоводів країни — боротися за збільшення валового збору зерна кукурудзи — хлібороби бригади одностайно схвалили цей документ і зобов'язалися працювати у

четвертому, визначальному році п'ятирічки ударно, провести в оптимальні строки всі агротехнічні заходи.

Наша механізована ланка по вирощуванню кукурудзи, де ланковим Михайло Мажаров, минулого року збрала з кожного гектара по 45 центнерів зерна качаністої, по 350 центнерів зеленої маси. В цей колективний здобуток вписує певну частку праці і я, за що був нагороджений значком «Ударник-73». Почесною грамотою ЦК ВЛКСМ. За відмінну роботу відзначені всі члени ланки.

У четвертому, визначальному році п'ятирічки боротьбу за високий урожай качаністої розпочали ще з осе-

пальові роботи в оптимальні строки, внесли у ґрунт необхідну кількість добрив і зараз вже проводить перший міжрядний обробіток посівів. На цей колектив рівняються всі кукурудзівники господарства, вивчають його досвід роботи. Обговоривши лист кукурудзоводів у бригаді, ланках, механізatori нашого

У відповідь на лист механізаторів - кукурудзоводів Кіровоградської, Одеської і Черкаської областей хлібороби нашої комсомольсько-молодіжної бригади вирішили: працюватимемо у визначальному році п'ятирічки так, щоб не лише виконати, а й перевиконати зобов'язання по виробни-

цтву зернової кукурудзи. Наше зобов'язання — виростити по 55 центнерів зерна цієї культури з гектара. Але комсомольсько-молодіжна механізована ланка, яку очолює комсомолец Олександр Шамшур, намітила ще вищий рубіж: виростити 100-центнерні врожаї на площі 130 гектарів. Ланка провела весняні

ГОЛОСУЄ РАДЯНСЬКА УКРАЇНА

Яскравою демонстрацією торжества соціалістичної демократії, нерозривної єдності партії і народу стали вибори до Верховної Ради СРСР, які відбулися 16 червня. Трудящі України, як і всі радянські люди, з величезним піднесенням сприйняли промову Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на зборах виборців Бауманського виборчого округу міста Москви. Ця глибока і змістовна промова прийнята піклуванням про благо і щастя народу, падишає багатомільйонні маси на нові трудові звершення в ім'я соціалістичної Вітчизни. Дружно голосувала Радянська Україна за кращих синів і дочок народу, за кандидатів блоку комуністів і безпартійних, за щастя людей, за мир на землі.

Ще кращим стало, піднялося вгору корпусами новобудов місто-герой Київ. В столиці Радянської України гостинно відчинилися двері всіх 788 виборчих дільниць. На виборчій дільниці, яка розмістилася в Будинку культури заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна, до дев'ятої години ранку проголосували багато робітників і службовців підприємства.

— Я голосую за непорушний блок комуністів і безпартійних, за вірного сина Комуністичної партії — члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України В. В. Шербицького, — заявив знатний інженер заводу, Герой Соціалістичної Праці А. Я. Донченко. — Арсенальці, а також колектив Київського університету імені Т. Г. Шевченка ось уже втретє одностайно висунули його кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР.

Передовий робітник-комуніст говорить далі про те велике піклування, яке виявляють партія і держава про трудову людину. Тільки за чотири роки, які минули після останніх виборів до Верховної Ради СРСР, більш як 1500 сімей арсенальців переселилися в нові квартири.

Тут же, на виборчій дільниці, одним з перших проголосував учасник жовтневого і січневого боїв арсенальців за владу Рад, ветеран громадянської і Великої Вітчизняної воєн Микола Семенович Белявцев, який працював 50 років на найстарішому київському підприємстві.

З ударом кремлівських курантів, під звуки Державного гімну СРСР відчинилися двері виборчої дільниці Київського-Жовтневого виборчого округу в Будинку культури заводу «Більшовик».

До 9-ї години ранку тут проголосували сотні виборців. Особливо пам'ятним був день виборів для електрослюсаря заводу Олександра Гур'єва. 16 червня йому минуло вісімнадцять років. Голова дільничної виборчої комісії А. С. Іскра поздоровив молодого робітника і вручив йому букет квітів.

Всюди — у містах і селах республіки радянські люди в день виборів продемонстрували свою гарячу любов і відданість Комуністичній партії, голосували за даліший розквіт соціалістичної Батьківщини.

ТОРЖЕСТВО СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ДЕМОКРАТІЇ

(Закінчення. Поч.
на 1-й стор.).

країні висунув кандидатуру товариша Л. І. Брежнєва до Ради Союзу Верховної Ради СРСР. Бюлетені опускає старший майстер гальванічної дільниці підприємства, комуніст, учасник Великої Вітчизняної війни Панас Парфенович Чачин.

Панас Парфенович сказав: — Мені випала велика честь — голосувати за товариша Л. І. Брежнєва, пощастило бути 14 червня у Кремльському Палаці з'їзді на зустрічі з нашим кандидатом у депутати. Ця зустріч залишилась в пам'яті на життя. Постійно батьківське піклування Комуністичної партії, Радянської держави про

благо радянських людей, мир на землі проходить через усю його яскраву промову.

Щойно опустив бюлетені керівник бригади комуністичної праці, помічник майстра Московської тонкосуконної фабрики імені Петра Алексєєва Н. Я. Лузган.

— Сьогодні у всіх радянських людей — радісний день, — каже він. — Вибори — це свято радянської демократії. Ми голосуємо за найдостойніших синів і дочок нашої батьківщини. Я з великою радістю віддав свій голос за визначного діяча нашої партії і держави члена Політбюро ЦК КПРС, Голову Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорного. Під мудрим ке-

рівництвом партії наш народ добився небувалих успіхів у комуністичному будівництві. Рік у рік зростає авторитет Радянської держави на світовій арені. Радянські люди впевнено дивляться у завтрашній день, бо у КПРС, Радянській державі немає вищої мети, ніж щастя народу, мир на планеті.

Серед тих, хто в числі перших прийшов на виборчу дільницю, сім'я ткачів — помічник майстра тієї ж фабрики В. М. Кудряшов, його дружина Клавдія Дмитрівна, їх 18-річний син Андрій.

— Настрій у нас чудовий, — каже Віктор Михайлович. — 15 червня наша бригада рапортувала про дострокове завершення піврічного завдання.

Я щасливий, продовжує він, віддати свій голос за члена Політбюро ЦК КПРС, Голову Ради Міністерств СРСР О. М. Косигіна — безмежно відданого народові, справі ленінської партії.

Москва — серце нашої Батьківщини. На її площах і вулицях зустрінеш гостей з усіх кінців країни. Ось і сьогодні на виборчій дільниці № 1 в готелі «Москва» до урн прийшли представники всіх союзних республік країни.

Москвичі і гості столиці голосували за вітлення в життя творчих планів, накреслених XXIV з'їздом КПРС, за вітлення Програми миру, за мудру внутрішню і зовнішню політику партії, за щастя народу, за комунізм.

(ТАРС).

Голосув
гирнич

Олександрія

УРОЧИСТО І СВЯТКОВО
ПРОПІЛІ ВИБОРИ ДО
ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР
В ГІРНИЦІ ОЛЕКСАНДРІЇ.

НА ФОТО: ВИБОРЧА
ДІЛЬНИЦЯ № 188/25, ЩО
РОЗМІСТИЛАСЬ В ПРИ-
МІЩЕННІ КОМБІНАТУ
«ОЛЕКСАНДРІЯВУТІЛЛЯ».
ГОЛОСУЮТЬ ПРАЦІВНИ-
ЦІ ДІТЯЧОГО САДКА
№ 25 В. ОЛІФЕНКО ТА ПО-
ДРУЗЬКА САНДРИНА —
ПРАЦІВНИЦІ ОЛЕКСАНД-
РІЙСЬКОГО ЕЛЕКТРОМЕ-
ХАНІЧНОГО ЗАВОДУ.

Фото В. КОВПАКА.

3 редакційної пошти

на посту комуніст

ДО 30-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ
ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРНИКІВ

З АВДІУЮЧОМУ третьою молодіжницькою фермою колгоспу «Родина» Доліньського району Павлу Макенювичу Тарану пезабаром виповнилося шістдесят. Є що згадати ювіляру. Довелося йому і працювати, і воювати. Десять років прославив у лавах Радянської Армії. Протягом чотирьох з них із зброєю в руках захищав рідну радянську землю від фашистського нашествя.

По-різному складалися доли солдатів. Бувало так, одні з них, вперше вступивши в бій, гинули смертю хоробрих. А інші пройшли всю війну від першого до останнього дня і залишилися живими. Кай не раз стікали кров'ю, відлежувалися у госпіталі, але потім знову і знову поверталися в стрій. До таких щасливців належав і Павло Макенювич. Шлях відваж-

тому чотирьохрічному шляху. І важкі поранення, і тривалі військові походи, і бої, бої... Гляньте на груди бувалого ветерана. Їх прикрашають високі урядові нагороди — ордени Червоної Зірки і Вітчизняної війни II ступеня та довга низка бойових медалей.

— Питаєте, які епізоди залишили найбільший слід у пам'яті? — зацікавлено Павло Макенювич. І по цевеликій паузі продовжує. — Багато було таких епізодів. Усіх і не перелічити. Але битву на Волзі не забути ніколи. Тоді все палало — і цебо, і земля... Ми билися за кожен метр землі, за кожен будинок, за кожен поверх...

Молодий лейтенант Павло Таран служив у розвідці, в Сталінограді обороняв тракторний завод, бився з гітлерівцями на Мамєєвому кургані, на залізничному вокзалі. Він разом з групою своїх бійців знищив ворожу бата-

рею, взяв в полон велику групу фашистів.

— Але Сталіноград пам'ятний ще й тим, що там, у дні великої битви, мене було прийнято в члени ленінської партії, — каже з гордістю Павло Макенювич.

А далі — бої за рідну Радянську Україну — Харків, за Кіровоградщиною... Сталося так, що офіцер Таран зі своєю частиною йшов на захід між Новогородкою і Компаніївкою. Був навіть на Курці, де за 15—20 кілометрів від рідної Новогородки Першої, але завітати додому тоді не вдалося. З боями пройшов Україну, Молдавію, а потім Угорщину і, нарешті, вступив у Берлін. Мав він поставити і свій автограф на стінах рейхстагу. Не пощастило. Не вистачило для цього кількох днів. Напередодні взяття радянськими військами фашистського лігва його було поранено.

Після війни Павло Макенювич працював на різних посадах у колгоспі, був учасником Виставки досягнень народного господарства СРСР. Останні роки очолює молочнотоварну ферму. З року в рік її працівники збільшують надот. Зростає число доярок-гигієністок.

Ветерани війни і праці, комуністи завжди були, є і будуть на передньому краї.

Г. ПОЗНЯК,

член обласного літоб'єднання.
Доліньський район.

„ЗБУДУЄМО МІЦНІ ЧЕРВОНІ КРИЛА“

флотом частин Київського військового округу. Успішне здійснення ленінської політики індустріалізації країни в роки перших п'ятирічок дозволило створити міцну матеріально-технічну базу для розвитку вітчизняної авіації.

50 років тому на Україні були відкриті дві регулярні повітряні пасажирські лінії: Харків — Полтава — Київ і Харків — Єлисаветград. Літали цими маршрутами двічі на тиждень і тільки влітку.

В перші ж роки Радянської влади робилося все, щоб добитися незалежності від іноземців у літакобудуванні. Вся країна брала участь у створенні червоного повітряного флоту.

Не стояли осторонь цього патріотичного руху і трудящі нашої області. Вже в березні 1923 року робітники колишнього заводу Яскульського (Єлисаветград) ухвалили відрахувати один денний заробіток до фонду створення повітряного флоту.

А наприкінці березня таку ж резолюцію ухвалила конференція профспілки «Металіст».

В Кіровоградському обласному державному архіві зберігаються документи про те, що робітники мукомольних підприємств Єлисаветграда в 1923 році обрали Володимира Ілліча почесним вальцівником, по черзі працювали за нього, а заробітну плату почесного мельника передавали на будівництво повітряного флоту.

Місцева газета «Красный путь» в ті часи щодня виходила із закликосити кошти на авіацію.

13 квітня 1923 року вона вмістила замітку під заголовком «Збудуємо міцні червоні крила». В ній писалося: «Всюди йде збір, всюди вишукуються кошти на будівництво міцних червоних крил. Цими днями ініціативна група організувала товариство по створенню повітряного флоту. Воно ставить собі за мету збудувати хоча б один аероплан імені Леніна!».

І «Єлисаветградское общество друзей Воздухофлота» внесло цінний вклад в розвиток повітряного флоту на Україні. В усіх селах Єлисаветградського та Олександрійського округів було створено осередки сприяння повітряного флоту.

проводили велику пропагандистську роботу, організували збір коштів. Робітники та селяни віддавали всі свої заощадження для створення авіації. 21 квітня 1923 року у Хмельському Будинку культури відбулася вистава, виручку від якої передали для будівництва літаків.

Збирали кошти залізничники глухої тоді станції Трепівка. Селяни Новомиргородщини, не маючи грошей, давали зерно, члени комітету незалежних селян також везли державі хліб для повітряного флоту. Жителі села Коробичино внесли до фонду повітряного флоту 13 пудів зерна, Пурпурівки — 20, Мар'ївки — 25 пудів.

У нагромадження коштів включалися і діти. Так, 23 червня, музична школа Нейгауза влаштувала ранок, вся виручка пішла на авіацію.

А 24 червня по всій країні проводився «Тиждень повітряного флоту». Активно він пройшов на території Кіровоградщини. Вже в перші дні у Великописківському районі, наприклад, було зібрано 150 пудів хліба і 10 тисяч карбованців.

З допомогою трудящих Єлисаветграда в нашому місті в травні 1924 року було збудовано аеродром...

Так у перші дні Радянської влади трудящі нашої області сприяли створенню повітряного флоту країни.

О. НАГОРНІЯ,

директор обласного державного архіву.

Молоді — правові знання

ПОЧАТКОМ БУЛА ЛЕКЦІЯ

У жовтні минулого року десятикласники Кіровоградської середньої школи № 6 вперше прийшли в центральний лекторій, щоб послухати лекцію «Правове виховання неповнолітніх і запобігання попередження злочинності».

На переконливих прикладах лектор показав, як познання закону, або зневажливе ставлення до його виконання призводять до тяжких наслідків для молоді людини. Так поча-

лось знайомство учнів випускних класів з радянським правом — наукою про систему правил поведінки, встановлених соціалістичною державою.

З тих пір зустрічі з юристами стали систематичними. Школярі з великим інтересом прослухали лекції «Трудові права молоді і їх юридичний захист», «Охорона особистості, її прав та інтересів радянським законом», «Я — громадянин

Радянського Союзу», «Відповідальність за злочин проти громадського порядку», «Роль громадськості у зміцненні правопорядку».

В лекторії виступали голова цивільної комісії обласного суду О. К. Лебеза, заступник начальника відділу юстиції Ж. С. Туз, помічник прокурора міста В. А. Міняйло, заступник начальника паспортного відділу УВС Б. І. Кізіль та інші.

Після кожної лекції слухачі переглядали тематичні фільми. До підсумкової теоретичної конференції на тему «Молоді і закон» учні готувалися серйозно і старанно. Тому виступи їх були глибоко продуманими, опиралися на нормативні акти і фактичний матеріал.

Детально і ґрунтовно розповіли на конференції Рита Бєлка та Світлана Матлаха про охорону радянським законом прав молоді, про роль в нашій країні професійних спілок.

Цікавими були виступи Алі Петренко, Валентини Синельник, Віктора Хаустова, Тетяни Кружкової, Олени Зва-

рши та інших. Вони говорили про відповідальність молоді людини перед суспільством та законом за правопорушення.

Лекторій «Молоді і закон» виконав накреслений план. І немає сумніву — він приніс велику користь його учасникам, допоможе їм правильно орієнтуватися на життєвому шляху. А в тому, що цей лекторій працював планоно, без зривів, велика заслуга класних керівників десятих класів, працівників центрального лекторію.

А. МЕРЕНКОВ,

старший консультант відділу юстиції обласного архіву.

● ВІДБУВСЯ ІХ ОБЛАСНИЙ ПІОНЕРСЬКИЙ ЗЛІТ

ПІОНЕРСЬКА юність. У кожного покоління нашої нації вона своя, неповторна. Бандитські кулями врізалась у пам'ять дідусям і бабусям сьогоднішніх піонерів, вилась у багрянець галстуків свяченою кров'ю героїв Великої Вітчизняної війни, засяяла відблиском піллінських космічних польотів. Це школа, в котрій куються перші комуністичні переконання.

50 років гордо носить ім'я Володимира Ілліча Леніна Всесоюзна піонерська організація. За цей час вона виховала сотні прекрасних людей, котрим іншається Батьківщина.

95 тисяч хлопчиків і дівчаток носять червоні галстуки в нашій області. Це завзяті у навчанні і праці мешканці «Крайні піонери». 11 та 12 червня у місті Кіровограді проходив дев'ятий обласний піонерський зліт, присвячений 50-річчю присвоєння комсомолу та піонерській організації імені Володимира Ілліча Леніна.

11 червня в обкомі комсомолу відбулася зустріч з делегатами зльоту. Вони рапортували про завершення маршруту «Завжди напередові».

А звітувати є чим. Вміють навчатись і працювати піонери області. У цьому році їх успішність сягнула 99,7 процентів. Піонери міста Кіровограда зібрали 600 тонн металодому. 650 кілограмів лікарських рослин здали до аптеки гайворонської школярі. 49 тонн макулатури зібрали знам'янська хлопчачка і дівчачка. 3500 цитів для епідеміотримання виготовила піонерія Новомиргородського району.

Причорами, сонцем, галстуками розквітла центральна вулиця Кіровограда, коли нею йшла святкова колона піонерів до пам'ятника В. І. Леніну. Вони несли вождів квіти, а ще найсвітліші дитячі помисли, думи, плани. «Юні ленінці! Вам звітати по Іллічу кожен крок свого життя. Тож візьміть жити і працювати як він, наш вірний друг і вчитель!» — звернувся до делегатів зльоту перший секретар ОК ЛКСМУ Микола Святийченко під час урочистої лінійки. Слово взяла ветеран піонерського руху О. П. Петрова: «У нашій країні все для вас: і табори, і школи, і сади, і парки, і стадіони. Тож шануйте і поважайте тих, хто вам дарує все це!».

А вже шлях стелився до обеліску Слави... «Іх пам'ять залишиться в серці народу. Імені їх ніколи ніхто не забуде!» — дівинко лунав дитячий голос, а вітерець підхоплював слова і погойдував над кожною могилкою, ніби дарував їх вічності.

«Юрій Глібо, Микола Барболін, Льоня Голікоз, Федя Шепель! Наше життя — то продовження вашого!» — вітер ніс і ніс над верхів'ям дерев слова юного диктора.

ГОРДО НЕСЕМО ПРАПОР

Пізним вечором летіли у височині іскорки вогнища піонерської відваги, що його запалили делегати зльоту на узліссі в селі Високі Байраки. Затамувавши подих, слухали діти розповідь З. М. Завіної, про її піонерське життя, що припало на далекі тридцять років. Повертались до міста, коли небо вже всіялось безліччю зірок і неслись до них слова піонерських пісень.

Вшест' був п'ятнадцятий і другий день роботи зльоту юних ленінців. Хвилювались танцюристи з ансамблю «Пролісок» Кіровоградської Палаци піонерів. Аж перш, ніж виступити перед делегатами VII республіканського зльоту піонерів, вони звітували ровесникам області.

Практичною конференцією «Говорять правдою флангові області», завершилась робота зльоту. Лариса Неруш, секретар ОК ЛКСМУ вручила грамоти переможцям Всесоюзного піонерського маршруту «Завжди напередові!».

Серед нагороджених — Кіровоградська, Олександрійська, Знам'янська, Світловодська міська та Гайворонська, Олександрівська й інші районні піонерські організації.

Зліт закінчив свою роботу. Делегати роз'їхались. Та ще довго пам'ятатимуть вони тепло піонерського вогнища, щирі зустрічі, бесіди під час ІХ обласного піонерського зльоту.

М. МІКЕЛЬ,
спецкор «Молодого комунара».

ПІСЛЯ того, як хлопець успішно закінчив церковно-приходську школу, Деомид Гордійович уже не став заперечувати, щоб син навчався далі. Надлацька земська двокласна школа була поряд, і Тодосю віддали туди. Від того навчання лишилися сумні спогади. Головною педагогічною силою школи був отець Феодан Іванов. Він щойно закінчив Одеську семінарію і, одержавши призначення в єпархію, успішно поєднував свою церковну і просвітительську діяльність.

Пам'ять зберегла високу, міцно збиту постать в чорній рясі, довге пряме волосся, що вільно спадало на плечі, цинну борідку і гострий дошкульний погляд.

Просвітавав отець Феодан завжди з лїнійкою в руках.

— А нумо, отрок Прокопій, скажи нам, що таке празник Вознесенія.

Отрок Прокопій безпорадно кліпав очима, жалібно зітхнувши, переступав з ноги на ногу, довго мулявся, аби нарешті, видушити писклявим козлітоном всього три слова:

— Празник Вознесенія — ето...

Що означало загадкове «ето» так ніхто й не дізнався: караюча десниця отця Феодана злітала вгору і притомом опускалася на нечесану голову невдахи. «Нзідательное воздєйствіе» уроків учителя закону божого не раз відчував на собі й отрок Феодосій. Бо опріч усіх своїх талантів отець Феодан був великим майстром давати щиглі. Робив він це побожно, церемоніально, моз свазченнодівав. Некавно підходив до столу, якусь мить стояв у позі Гамлета — бути чи не бути, нарешті, артистично випростував із ряс пазіцію і дзвінкий хрип врізався в тім'я винуватця. Це буз психологічно бездоганно продуманий прийом. Ще до удару школяр корчився, стулявся, вбирив голову в плечі, ладен провалитися крізь підлогу, врости в землю, випаруватися геть з класу. За якусь годину округла з грецький горіш шиска вискакувала на тому місці, де припав десницею молодий педагог.

Колоритна деталь: через багато років отець Назарій, сусід і ворог-приятель Феодосія Деомидовича зустрів якийсь у Кіровограді колишнього учителя закону божого з Надлацької земської школи (вони зналися й раніше) і запитав:

— За що ж ти так немилосердно лупив Гетьманця?

— А ким він є зараз? — хитро присклиз око отець Феодан.

— Головний лікар у Добрянці...

— Ось бачиш, значить моя наука таки пішла йому на користь.

— А, либонь, таки пішла, — дозго сміявся Феодосій Деомидович, вислухавши отця Назарія.

Чи гадав він колись, що більше, ніж через десятиліття, піонери з тієї ж Ізавірки, де так палко прагнулося вирватися із злиднів і темряви, надішлють йому листа і будуть в тому листі сердечні високі слова Про чисте небо над головою. Про клуб «Червона гвоздика». Про Батьківщину, яка починається саме там, на іванівських вузьких півцях. А ще —

висловлять великий подив перед його подвигом, подвигом свого земляка, що знаний нині усією країною. Насамкінець школярі зверталися з конкретним проханням: «Присоромте наших двоюшників, напишіть їм, якою ціною діставалося вам навчання».

Той лист його розчулив. Милі, сердечні діти! Інші умови тепер — інша в них доля. А написати треба обов'язково. В інтересах педагогіки. І таки написав. І про цукроварню. І про отця Феодана. Хай прочитають. Не зашкодить. Це зараз, а тоді...

Літа спливали безбарвно, в тяжких трудах, доки не спалахнув всеочисний вогонь революції. Дістався він і сюди, у рівнинні південні степи. Зміщувалися епохи, переосмислювалися аксіоми. Віднині все належало переоцінці, належало відкинути те, що вчора ще вважалося вічним і непорушним. І передусім брехню, як форму існування. Бунтіали-

• Володимир Базилевський

ДІВЧИНІ

документальна повість.

ва повині народного гніву підхопила і юного Феодосія Гетьманця і винесла його в безбережне море нових ідей, нових вірувань, нових форм життя. Спершу хлопець безпорадно озирався, аби не розбитися об підводні скелі всяких несподіванок, що вона принесла з собою, а згодом збагнув — тільки на її гребені він відстанеться високого берега, якого прагнув. Ну, а щодо шляхів — то він єдиний — учитися!

2.

Сільськогосподарський технікум. Випуск червоних агрономів. Роки становлення.

ВІН стояв біля рекламних щитів проти приміщення міського театру і, широко, по-селянськи розставляючи ноги, читав оголошення. Зовні мало скидався на студента сільськогосподарського технікуму: круглоголовий, стрижений, у домотканій сорочці з грубого полотна, перефарбованій, аби не так мазалась, у бузюновий колір, і в штаних, нуці холоші яких так обшарпалася, що заисали густою бахромою. Ох, та бахромо! Феодосій кілька разів збирався її обрізати, та куди ж обріжеш, коли холоші й так вище кісточок. Тому й був схожий на типового босяка.

Він довго не міг звикнути до міста, можливо тому, що ніколи в ньому не бував, і міський кругоїдний галас, нічні постріли, відчайдушні крики, брязкіт скла і жесораки на тротуарах, шиканка бажаних приривчатих до цього недремного цілодобового ритму, було таке, що просто не піддавалося розумінню селянина з глибини, дарма, що хвилювало, як оці загадково-заманливі реклами: «Сьогодні в театрі ілюзії», — читав Феодосій, — «Кров, омийте сльозами».

А поряд чорними аршинними літерами помуровано оголошення: «Ясновидення, хіроманті, окультист і сестролог П. Шмигунський. Прийом від 9 до 7 год. ввечора щодня. За сеанс — від 1 до 3 крб. За несповідання — згідно домовленості».

Феодосію он як кортіло піти послухати того ясновидця, але де взяти грошей? Іх не вистачало навіть на те, аби звести кінець з кімчаним.

(Далі буде).

СПОРТ

СПАРТАКІАДА ЧЕРВОНОЗОРІВЦІВ

«Спорт і труд — поруч ідуть» — це гасло вже не раз доводило сзю життєдайності на кіровоградському заводі «Червона зірка». Поруч з виконанням виробничих завдань у цехах і відділах велика увага приділяється й розвитку фізкультури-мисової роботи. Зараз у розпалі спартакіада, присвячена 100-річчю заснування підприємства, який передували змагання в колективах фізкультури цехів і відділів. Команди, що виступають у першій групі, вже пройшли дві третини шляху до фіналу. Після всьми видів змагань лідирують спортсмени Головного спеціалізованого конструкторського бюро по грунтообробних і посівних машинах. Вони набрали 80 очок. Не мають собі рівних у другій групі команди ремонтно-механічного цеху. Проведення поєдинків, що входить до заліку спартакіади, позитивно впливає на підготовку спортсменів-розрядників і впровадження комплексу ГПО. З початку року вже підготовлено більше 730 розрядників.

БЕЗ НАПОЛЕГЛИВОСТІ

У стартовому матчі однієї шістнадцяті розіграної кубка УРСР мундаторичний володар цього почесного трофею кіровоградська «Зірка» 24 травня на своєму полі зустрічалася з командою спортивного клубу з міста Луцька. Як ми вже повідомляли, цей поєдинок не виявив переможця і закінчився нічиєю — 1:1.

12 червня відбулися повторні ігри. «Зірка» виступала в Луцьку. Фінальний євенток пролунав, коли на табло був результат 2:0 на користь спортсменів Луцька. «Зірка» вибула з боротьби за почесний трофей з першого туру.

19 СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. На приз клубу «Пептун». (М). 10.00 — Художній фільм «Неспокійне господарство». (М). 11.30 — Новини. (К). 11.45 — Кольорове телебачення. «Пішкін і сучасність». (К). 12.10 — Художній фільм «Листи з острова диваків». (К). 15.20 — Програма передачі. (М). 15.25 — «Ми — робітничий клас». Кінопрограма. (М). 16.20 — «Паузи сьогодні». (М). 16.50 — «Фільм — дітям». «Списати усіх натору». Художній фільм. (М). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Світлячок». Мультифільм. (М). 18.35 — «Спілка друзів і творців». Передача ІІ. (М). 18.50 — На V міжнародному

конкурсі імені П. І. Чайковського. Віолончелісти. ІІ тур. (М). 19.45 — Кольорове телебачення. На запитання телеглядачів відповідає член-кореспондент АН СРСР В. Г. Алфанськов. (М). 20.05 — Кольорове телебачення. Прем'єра телестави. О. С. Пушкін «Андрєєв». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з футболу. Збірна Болгарії — збірна Уругваю. (ФРН). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. На приз клубу «Пептун». (М). 10.00 — Художній фільм «Неспокійне господарство». (М). 11.30 — Новини. (М). 11.45 — Кольорове телебачення. «Пішкін і сучасність». (М). 12.10 — Художній фільм «Листи з острова диваків». (К). 16.45 — «Паселення про цивільну оборону». (Львів). 17.15 — Далі літєй. «Пригоди цикавих звірят». (Запоріжжя). 18.00 — Український буржуазний націоналізм і сіонізм на службі антикомунізму. Передача друга. (К). 18.30 — Художній фільм «Юлієт». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.45 — «Дні нашого життя». (Харків). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Жиндєм — бойову готовність». (К).

21.45 — Художній фільм «Я його наречена». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

20 ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «На ваші прохання, хлоп'ята». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. О. С. Пушкін «Андрєєв». Телевізійна. (М). 11.05 — «Сільські зустрічі». (М). 15.35 — Кольорове телебачення. «Наша Ватилана». Телевізійна. (М). 16.05 — «Шалова школа». (М). 16.35 — «Слово — ученому». (М). 16.45 — Концерт. (М). 17.00 — «На головних напратках п'ятиріччя». (Львів). 17.30 — «Скарби переможців змагань». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Театр «Дзвіночок». (М). 18.30 — «Особливий район Китаю». Передача І. (М). 19.00 — Кольорове телебачення. «Вітчизно моя, неюра». (К). 22.30 — «На лапах республіки». (К). 22.35 — Вечірні новини. (К).

художній фільм «Щоб бути щасливим». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Майстри мистецтв». Народний артист І. М. Москвін. (До 100-річчя з дня народження). (М). 22.45 — «Тираж спортлото». (М). 22.55 — Міжнародні змагання з боксу. (М). 23.10 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «На ваші прохання, хлоп'ята». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. О. С. Пушкін «Андрєєв». Телевізійна. (М). 11.05 — «Сільські зустрічі». (М). 17.00 — «Москва і москвіти». (М). 17.30 — «Фільм — дітям». Телевізійний художній фільм «Кінопака». (М). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — «Піонерський калейдоскоп». (Харків). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Телевізійна «Вірш і себе». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. До днів літератури та мистецтва УРСР в Естонії. «Вітчизно моя, неюра». (К). 22.30 — «На лапах республіки». (К). 22.35 — Вечірні новини. (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ?

КІРОВОГРАДСЬКЕ СЕРЕДНЄ МІСЬКЕ

ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 4

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

Токарі; слюсарі ремонтні, слюсарі інструментальні по виготовленню і ремонту штампів, пристроїв і прес-форм; слюсарі сантехніки; слюсарі механозборочних робіт.

Приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років з освітою 8—10 класів.

Всі учні забезпечуються безплатним триразовим харчуванням, обмундируванням і спецодягом. Учні з сімей інвалідів Великої Вітчизняної війни і праці надається обладнаний гуртожиток.

Всі учні забезпечуються підручниками з технічних і загальноосвітніх предметів. Крім того, учні одержують 33 проценти від зарплати під час виробничої практики.

Училище має бібліотеку сучасної технічної і художньої літератури. При клубі училища постійно працюють гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності — хор, танцювальний, художнього слова, естрадний і духовий оркестр, а при кабінеті «Юний технік» гуртки технічної творчості. При комітеті ДТСААФ училища постійно

працюють курси мотоциклістів.

Після закінчення училища всім випускникам видається диплом про закінчення середньої освіти і присвоєння розряду з спеціальності, а учні з строком навчання 1 рік одержують атестат з спеціальності, їм присвоюється розряд.

Учні, які закінчили училище з відзнакою, мають право поступати до вузу поза конкурсом.

Початок занять — 1 вересня 1974 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику зі школи, свідоцтво про народження, а 16-річним — паспорт, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, шість фотокарток розміром 3×4 см.

Документи приймаються щодня з 9-ї години до 18-ї, а в неділю — з 9-ї до 14 години.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20. Телефони: 2-37-50, 2-36-73, 2-31-41.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське середнє профтехучилище № 8

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік

строком навчання 1 рік за спеціальностями: муляр, маляр; зі строком навчання 2 роки: штукатур-маляр, столяр-тесляр, арматурник-бетонник.

Приймаються юнаки і дівчата з освітою за 8—10 класів віком від 15 до 25 років.

З 1974 року профтехучилище № 8 переводиться на середню освіту з трирічним строком навчання за спеціальностями: машиніст-екскаваторник, слюсар-сантехнік, столяр-тесляр, муляр монтажних конструкцій, електрообладнання по електроосвітленню, силових мережах і електрообладнанню. Приймаються юнаки з освітою за 8 класів віком від 15 до 25 років. Після 3-річного навчання учні набувають обрану спеціальність та середню освіту.

Учні забезпечуються безкоштовним триразовим харчуванням, обмундируванням та гуртожитком. Училище має хорошу навчально-виробничу базу, спортивний комплекс, актовий зал, їдальню.

За виконані роботи в процесі виробничої практики учням нараховується 33 проценти заробленої суми. Час навчання зараховується до трудового стажу.

Випускники мають право вступати у вищі і середні спеціальні учбові заклади на пільгових умовах.

Початок навчання з 1 вересня 1974 року.

Прийом заяв проводиться до 31 серпня. До заяви додаються такі документи: свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідка з місця проживання і про склад сім'ї, характеристика зі школи або місця роботи, автобіографія, 6 фотокарток розміром 3×4 см, довідка про стан здоров'я (форма № 286).

Звертатись на адресу: м. Кіровоград (Черемухин), вул. Волкова, 15. Телефон 3-11-46. МПТУ № 8.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське середнє міське професійно-технічне училище № 2

ПРОВОДИТЬ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік

На трирічний строк навчання приймаються юнаки та дівчата 1958, 1959 років народження з освітою за 8 класів для підготовки: столярів будівельних; малярів будівельних; штукатурів-лицювальників-плитковиків; слюсарів-вентиляційників по виготовленню деталей вентиляційних систем.

По закінченні училища учні одержують диплом про середню освіту і спеціальність.

З дворічним строком навчання для підготовки: малярів-штукатурів; столярів-теслярів.

З річним строком навчання для підготовки: мулярів; малярів; лицювальників-плитковиків, мозаїстів.

Приймаються без вступних екзаменів юнаки і дівчата віком 15—20 років з освітою за 8, 9, 10 класів і звільнені в запас воїни.

Зархованих на навчання забезпечують гуртожитком, парадним і робочим одягом, триразовим харчуванням, підручниками. Вони одержують третину сум, зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж.

Училище має новозбудований, добре устаткований комплекс, в якому є кабінети і лабораторії, учбові

майстерні, спортивний та актовий зали, спортивне літнє містечко.

При училищі є вечірня школа, діють гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності, спортивні секції. Випускники-відмінники мають право вступати до вищих і середніх учбових закладів на пільгових умовах, а також можуть бути направлені у вищі і середні учбові заклади професійно-технічної освіти, де навчання пропонється при повному державному забезпеченні.

Юнаки, які проходили трирічний строк навчання, до закінчення та на рік після закінчення училища отримують відстрочку від призову до армії.

Вступники поділяють особисто або присилають заяву із зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт (подається особисто), довідки з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), 8 фотокарток розміром 3×4 см.

Початок навчання 1 вересня 1974 року.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Іхати: тролейбусом № 2 до зупинки «Буддеталь», автобусами №№ 2, 14, 15 до зупинки «Мічуріна», № 29. Телефон 2-38-49.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ
УЧИЛИЩЕ ОБЛПОБУТУПРАВЛІННЯ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік

для підготовки кваліфікованих робітників таких професій:

закрійник чоловічого, жіночого та дитячого верхнього одягу і суміжних професій — закрійник жіночого плаття та чоловічих сорочок.

Приймаються кравці з досвідом роботи не менше 3 років та освітою 8—10 класів.

Строк навчання — 12 місяців.

Закрійник жіночого плаття та чоловічих сорочок. Приймаються кравці з досвідом роботи не менше 3 років та освітою 8—10 класів. Строк навчання — 11 місяців.

Перукар широкого профілю і суміжних професій — приймальник широкого профілю, що очолюватиме роботу комплексних приймальних пунктів. Приймаються особи з освітою 10 класів. Строк навчання — 10,5 місяців.

В'язальниця по виготовленню та ремонту чоловічих, жіночих і дитячих трикотажних виробів. Приймаються особи з освітою 8—10 класів. Строк навчання — 18 місяців.

Крім того, протягом двох років в училищі підготовляються ще такі професії:

кравець чоловічого, жіночого та дитячого верхнього одягу і суміжних професій — художник-штукатур, фотограф (з оволодінням закінченого комплексу робіт по виготовленню портретних, репортажних, сюжетних, пейзажних, етюдних знімків); годинникар-гравець (з оволодінням ремонту годинників всіх систем і граверних робіт); заготовач-пошивальник по індивідуальному пошиттю та ремонту взуття і суміжних професій — ремонтник чехолів і сумок; закрійник-шапочник по виготовленню чоловічих і дитячих головних уборів і суміжних професій — пошиття жіночих головних уборів.

На навчання приймаються особи обох статей віком від 16 до 35 років. Час навчання в профтехучили-

щі зараховується у загальний трудовий стаж. Учні одержують стипендію (20 карбованців на місяць), а інгородні — ще й квартири.

Вступники особисто подають на ім'я директора училища заяву, направлення місцевого побутового комбінату із зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал), документ про освіту, довідки з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), три фотокартки (3×4 см).

Документи приймаються до 25 серпня.

Початок навчання — з 1 вересня.

Адреса училища: 316013, м. Кіровоград, 13, провулок Великовиківський, 2, телефон 3-20-17. Іхати автобусами №№ 5, 8, 19; тролейбусами №№ 1, 2, 3, 4 до зупинки «автовокзал».

ДИРЕКЦІЯ ПТУ.

ЛЕНІНГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ СЕРЕДНЄ

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 44

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ

юнаків і дівчат з освітою 8—10 класів на навчання з спеціальностей:

токаря-универсала і фрезерувальника-универсала з правом роботи на верстатах з програмним управлінням.

Строк навчання від 1 року до 3 років.

Учні, що закінчили 8 класів, приймаються на трирічний строк навчання. Після закінчення набувають спеціальність і середню освіту.

Всі учні забезпечуються стипендією і одержують одну третину сум, зароблених в процесі виробничої практики.

Інгородні юнакам і дівчатам на час навчання оформляється прописка у родичів і знайомих. Після закінчення училища інгороднім учням надається гуртожиток по місцю роботи.

Випускники ПТУ при вступі до вузу і технікуму по своїй спеціальності користуються правом зарахування в першу чергу.

Початок занять 1 вересня.

Адреса училища: 197022, Ленінград, П. С., наб. ріки Карповки, б. 9/11.

Метро: ст. «Петроградська».
Телефони: 38-86-34, 32-59-84, 32-35-80.

ДИРЕКЦІЯ.

Криворізький
гірничо-економічний технікум
оголошує прийом

на 1974—1975 навчальний рік

на заочне відділення за спеціальностями

бухгалтерський облік в промисловості (на базі 10 класів); товарознавство і організація торгівлі продовольчими товарами (на базі 10 класів); технологія приготування їжі (на базі 8—10 класів).

Прийом заяв з 20 травня до 5 серпня.
Адреса технікуму: 324029, м. Кривий Ріг Дніпропетровської області, ГСП-5, вул. Ногіна, 21.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

„МОЛОДИЙ КОМУНАР“ —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.